

În zâmbetul adânc al primăverii

Camelia Oprea

Câte ferestre am deschis până am ajuns
la zâmbetul adânc al primăverii,
mi-au deschis dorința de a-mi umple golul ființei
cu zborul.

În jur e metafora neastâmpărului -
mugurii au libertatea de principiu
și primăvara urcă peste ruinele iernii,
salvând muritorii de singurătate.

Redevin speranță,
redevin timp curgător
în zâmbetul adânc al primăverii.

Am libertatea de a mă cățăra pe nori,
și sângele mi se face muguri.
Deși plouă cu flori peste mine,
nu mă mai satur de cer.